

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 11655-02-17

1 08 נובמבר 2017

2

לפני:

3

כב' השופט דורי ספיבק – אב בית הדין

4

נציגת ציבור עובדים גב' לאה חלה

5

נציג ציבור מעסיקים מר רן ורדי

6

שחר שמר

התובע:

ע"י ב"כ עו"ד אורית זילוני-קליינמן ועו"ד שרון לולצ'י

-

1. מוטי גנץ בע"מ

הנתבעים:

2. מוטי גנץ

ע"י ב"כ עו"ד אמיר אלטשולר ועו"ד עדי אמית

7

8

החלטה

9

10 1. התובע והנתבע 2 הם שניהם יהלומנים החברים בבורסה ליהלומים. הנתבעת 1 הינה
11 חברה העוסקת בשיווק, ליטוש ועיבוד יהלומים (להלן: החברה), שהנתבע 2 הינו בעליה.
12 במסגרת התביעה שבפנינו, טוען התובע שהוא שימש כמנכ"ל החברה במשך כשמונה שנים
13 עד שפוטר, וכי הוא זכאי מכוח יחסי העבודה להפרשי שכר בסך למעלה מ- 11,000,000
14 שח, לפיצויי פיטורים בסך למעלה מ- 2,000,000 שח, לפיצוי על פיטורים שלא כדין ולזכויות
15 סוציאליות נוספות. כן טוען התובע שיש להרים את מסך ההתאגדות ולחייב את הנתבע 2
16 באופן אישי בכל שחייבת לו, לטענתו, החברה.

17

18 בפנינו בקשת הנתבעים לעיכוב הליכים, המתבססת על טענתם כי על היחסים בין
19 הצדדים חלה תניית בוררות, הקבועה בתקנון הבורסה ליהלומים המחייב את כל חברי
20 הבורסה, ועל כך שהליך בוררות מכוח אותה תניית בוררות תלוי ועומד בפני המוסד
21 לבוררות של הבורסה.

22

23 נפתח החלטה זו בתימצות כתב התביעה, ובהמשך נדון ונכריע בבקשה לעיכוב

24

ההליכים.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 11655-02-17

תמצית כתב התביעה

1
2
3
4 2. התובע מציג עצמו בכתב התביעה כיהלומן עתיר ניסיון וידע, שהינו חבר הבורסה
5 ליהלומים (להלן: הבורסה) משנת 2012 ועד היום, ופקיד בה עוד משנת 2001. לטענתו,
6 החברה הנתבעת הינה "שחקן מרכזי בשוק היהלומים הישראלי, המשווקת יהלומים בארץ
7 ומחוצה לה משך שנים רבות". הנתבע 2, מר משה גנץ (להלן: גנץ), בעליה של הנתבעת 1,
8 הוא חבר הבורסה משנת 1980, נשיא התאחדות היהלומנים בישראל משנת 2006, ונשיא
9 התאחדות תעשייני היהלומים העולמית משנת 2008.
10
11 לפי כתב התביעה, הקשר בין התובע לגנץ החל עת שהועסק התובע בחברה אחרת
12 בשם פייס סיו בע"מ, שהייתה בבעלות משותפת של גנץ ושל מר משה נמדר. התובע שימש
13 באותה חברה כמנכ"ל בין השנים 2006 ל- 2007, עד לפירוק השותפות בין גנץ לנמדר. לפי
14 התובע, במחצית השניה של 2007 פנה אליו גנץ והציע לו לשמש כמנכ"ל הנתבע, והוא
15 קיבל על עצמו את התפקיד, "כאשר בהתחשב במקצועיותו ונסיונו הרב בתחום היהלומים,
16 ניתנה לו יד חופשית בעבודתו" (סעיף 10 לכתב התביעה).
17
18 לפי כתב התביעה, התובע טס באופן תדיר כחלק מעבודתו למפעל לעיבוד וליטוש
19 יהלומים של החברה בבוטסואנה, שם פיקח באופן הדוק אחר עבודות הליטוש, וכן עמד
20 בקשרי עבודה רציפים עם מעבדה גמולוגית אמריקאית עימה עבדה החברה. לטענתו,
21 פעולותיו אלה ואחרות הביאו לשיפור ניכר בפעולות החברה ולהשאת רווחיה.
22
23 התובע טוען כי עם תחילת עבודתו סיכם עם גנץ כי ישתכר שכר חודשי קבוע, שעמד
24 בתחילת עבודתו על 7,000 ₪ לחודש, ובהמשך הועלה והגיע לסך 33,995 ₪ עם סיום
25 עבודתו. בנוסף, הוא טוען שהוסכם שיקבל לשכר קבלני בגובה אחוז אחד (1%) ממחזור
26 המכירות, בהפחתת תשלומי החובה לפי כל דין. התובע מוסיף וטוען כי לאורך השנים
27 שולמו לו מקדמות על חשבון השכר הקבלני בסך כולל של 429,000 דולר נטו, כשסכום זה
28 כלל לא נרשם ואינו מופיע בתלושי המשכורת שהופקו לו. עוד טוען התובע בכתב תביעתו
29 כי לאורך השנים לא נערכה בין הצדדים התחשבות שנתית "מסודרת" ביחס לזכאותו של
30 התובע לשכר הקבלני. מכל מקום, התובע טוען שבמהלך השנים 2014 ו-2015 נקלעה
31 החברה לקשיים, הוא מצידו פנה לגנץ בהזדמנויות שונות ודרש ממנו לשלם לו את יתרת

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 11655-02-17

- 1 השכר הקבלני, ולטענתו במענה לכך השיב לו גן כי על הצדדים לבצע "התחשבנות כוללת"
2 שבסופה, כך טען גנן, צפוי שיסתבר כי דווקא התובע הוא שחב לנתבעים כספים (סעיף 23
3 לכתב התביעה). בשלב מסוים טען התובע כי הוא זכאי לקבל קרוב ל- \$3,000,000 כשכר
4 קבלני (ראו התחשיב בסעיף 29 לכתב התביעה). במענה לכך, כך לטענתו, הוא קיבל ביום
5 1.11.15 מכתב פיטורים (נספח ז' לכתב התביעה).
6
- 7 3. להשלמת התמונה, יצוין כי בסעיפים 34 עד 40 בכתב תביעתו מציין התובע כי
8 "לקראת סוף שנת 2007, ולאחר שהתובע שימש כמנכ"ל הנתבעת במשך כשנה" פנה אליו
9 גנן וביקש להקים "שותפות נפרדת" שבה הם יהיו שותפים שווים בהכנסות. לפי טענות
10 התובע בכתב התביעה, השותפות אכן הוקמה, אך פורקה בשנת 2011, תוך שגנן מודיע לו
11 שהוא נותר חייב לשותפות סך של \$291,607, וכי סכום זה יקוזז מן השכר הקבלני המגיע
12 לו. בהמשך לכך טוען התובע כי סוכם בינו ובין גנן כי "מחוץ ומעבר לעבודתו בנתבעת,
13 יבצע עבור הנתבע 2 באופן אישי, בנפרד ובנבדל מעבדי הנתבעת, קניות ומכירות של
14 יהלומים במסגרת עסק חדש – XM". התובע מדגיש בתביעתו כי מאחר שבמעמדו
15 בשותפות X הוא לא היה עובד, ההתחשבנות בקשר אליה אינה נכללת בכתב התביעה, וזאת
16 אף שיש לו טענות קשות בקשר להתחשבנות לגבי שותפות זו, ובין היתר כי "שכרו של
17 התובע מהנתבעת עבור עבודתו עבורה, יוחס שלא כדין כהוצאה לשותפות X" (סעיף 38
18 לכתב התביעה).
19
- 20 4. ביום 14.1.16 פנה ב"כ התובע לנתבעים במכתב דרישה מפורט "התראה לפני
21 נקיטה בהליכים משפטיים" (נספח ח' לכתב התביעה). המכתב כלל דרישה לתשלום סך
22 כספי של \$361,695 בגין הרווחים שנצברו בשותפות X, דרישה לתשלום שכר קבלני בסך
23 \$6,243,300 (למעלה משישה מיליון דולר) בגין השכר הקבלני, וכן דרישה לתשלום פיצויי
24 פיטורים בסך של למעלה ממיליון וחצי ₪, פיצוי על פיטורים שלא כדין בסך של למעלה
25 מ- 600,000 ₪, ודרישות נוספות.
26
- 27 ביום 27.1.16 נשלח אל ב"כ התובע מכתב תשובה מפורט, שבו נדחו כל הטענות,
28 ובין היתר נטען כי כפי הנראה מטרת המכתב הינה להפעיל לחץ על גנן שלא לדרוש את
29 החובות הגדולים שהתובע חב לגנן.
30

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 11655-02-17

1 להשלמת התמונה, ביום 25.1.16, דהיינו עוד קודם למשלוח מכתב התשובה, הגישו
2 הנתבעים תביעה למוסד לבוררות של הבורסה, שבגידרה הם מבקשים הכרעה במכלול
3 המחלוקת שבין הצדדים, כשליטתם דווקא התובע הוא שחייב להם סך של \$450,000
4 (נספח ט' לכתב התביעה). במסגרת מכתב זה טענו הנתבעים כי התובע מנסה שלא כדין
5 לקשור בין מערכת יחסי "עובד מעביד" שנסתיימה לשיטתם כדבעי לאחר ששולמו לו כל
6 זכויותיו, לבין מחלוקת הנוגעת ליחסי שותפות ולקשרים עסקיים אחרים שהיו בינו ובין
7 גנץ.

8
9 לאחר כל זאת, ולאחר שפגישות ומגעים שהיו בין הצדדים בנסיון להגיע לפתרון
10 המחלוקת על דרך הפשרה לא צלחו, ועוד בטרם החלו הליכי הבוררות, הוגש בפברואר
11 2017 כתב התביעה שבפנינו.

הבקשה לעיכוב הליכים

12
13
14
15 5. הנתבעים הגישו בקשה לעיכוב הליכים, היא הבקשה שבפנינו. בבקשה אנו
16 מתבקשים לעשות שימוש בסמכות הנתונה לנו לפי סעיף 5 לחוק הבוררות, התשכ"ח-1968
17 (להלן: חוק הבוררות) ולהורות על עיכוב הליכים בתביעה, לאור העובדה שבין הצדדים
18 קיימת תניית בוררות ייחודית, הקבועה בתקנון הבורסה ליהלומים. לחלופין, אנו מתבקשים
19 להורות על עיכוב הליכים נוכח הליך בוררות תלוי ועומד ובהתבסס על הוראת לסעיף 75
20 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984, ונוכח העובדה שהנתבעים הגישו תביעה
21 למוסד לבוררות, תביעה שעודנה תלויה ועומדת, ושעניינה במכלול ההתחשבות בין
22 התובע לנתבעים כיהלומנים. הנתבעים הוסיפו שהתביעה הוגשה בחוסר נקיון כפיים, מבלי
23 שהתובע טרח לציין בה את דבר קיומו של הליך בוררות תלוי ועומד.

24
25 התובע מתנגד לבקשה, באשר לשיטתו מכלול המחלוקת שבין הצדדים הנובעות
26 מיחסי עובד ומעסיק מצויות בתחום סמכותו של בית דין זה. התובע מדגיש כי על פי
27 הפסיקה, לא ניתן להעביר לבוררות סכסוך הנוגע לזכויות קוגנטיות המוקנות לעובד, וכך
28 אף נפסק שעה שמדובר היה בסכסוך בין חברה הבורסה ליהלומים ובקשר לתניית הבוררות
29 הספציפית העומדת במוקד ההתדיינות שבפנינו (עע 73/08 יהלומי מסיקה צ'ינו ובניו נ'
30 עראקי (14.9.09)). לשיטתו, כל רכיבי תביעתו עניינן בזכויות קוגנטיות.

31

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 11655-02-17

1
2 לאחר דיון שהתקיים ביום 17.7.17, שבו לא עלה בידי בית הדין להביא את הצדדים
3 לידי פשרה, הגישו הצדדים השלמת טיעון קצרה, לגבי טענה חלופית שהעלו הנתבעים –
4 טענה המוכחשת על ידי התובע – לפיה אף אם אין מקום להעברת אותם רכיבי הסכסוך
5 הנוגעים לדיני עבודה למוסד לבוררות, הרי שיש להעבירם לבוררות בפני הועדה הפריטטית
6 בתעשיית היהלומים, וזאת לאור מנגנון בירור הסכסוכים הקבוע בהסכם הקיבוצי בענף
7 היהלומים.

דיון והכרעה

המסגרת הנורמטיבית

8
9
10
11
12
13 6. בפסק דין שניתן לאחרונה (בגץ 2852/16 מעונות ילדים בישראל נ' בית הדין
14 הארצי לעבודה (11.5.16)), סיכם כב' השופט מני מזוז כך את ההלכה הפסוקה בכל הנוגע
15 לאי העברתו לבוררות של סכסוך הנוגע לזכויות קוגנטיות של עובדים על פי משפט העבודה
16 המגן:

17
18 "הלכה היא, כי סכסוך הנוגע לזכויות עובד על-פי חוקי המגן אינו
19 יכול להימסר להכרעת בורר. סעיף 3 לחוק הבוררות קובע, כי 'אין
20 תוקף להסכם בוררות בענין שאינו יכול לשמש נושא להסכם בין
21 הצדדים'. זכויות המגן זכו להגנה קוגנטית מאת המחוקק על יסוד
22 מדיניות סוציאליות המכוונת להגן על העובד, וברי כי אין להסכים
23 עליהן ולשנותן, שאם לא כן – לא יוגן העובד מפני לחץ וניצול,
24 וההגנה עליו תסוכל. בהתאם לכך נפסק, כי אין למסור להכרעת בורר
25 מחלוקות הנוגעות לזכויות קוגנטיות של עובד, ואף לא לתנאים
26 המוקדמים לזכאות להם (בגץ 289/79 דיון נ' בית הדין הארצי
27 לעבודה (29.5.80); רע"א 9542/06 ליכטנשטיין נ' איי.איי.ג'י
28 החזקות במשכנתאות (14.1.10); בגץ 8229/09 אלבוז נ' בית הדין
29 הארצי לעבודה (6.12.09); רעא 4710/00 גושן נ' סמינריון גבעת
30 חביבה (15.1.01); רעא 285/15 גורן נ' תהל מהנדסים (26.7.15)".

31
32 דוגמאות מובהקות למחלוקות בין עובד ומעביד שאין מקום להעבירן לבוררות הן
33 מחלוקות באשר לזכותו של עובד לשכר מינימום, לפיצויי פיטורים, לגמול שעות נוספות,
34 לפדיון חופשה ולפיצויי הלנה. לא ניתן גם להעביר לבוררות מחלוקת בדבר עצם קיומם
35 של יחסי עבודה (בגץ 115/77 הסתדרות מכבי ישראל נ' בית הדין הארצי לעבודה
36 (30.11.77)), וכן לא ניתן להעביר לבוררות מחלוקת בשאלה האם עובד פוטר או התפטר,

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 11655-02-17

1 באשר הכרעה בשאלה זו תכריע גם בשאלת זכותו הקוגנטית של העובד לקבלת פיצויי
2 פיטורים על פי חוק פיצויי פיטורים, תשכ"ג-1963 (דבע לח/3-87 שבס נ' בנק הפועלים
3 (16.11.78); דבע נד/3-163 הלסקו ישראל נ' עזבון המנוח אלי גל-און (23.12.94)).

4
5 לעומת זאת, הפסיקה הדגישה כי אין מניעה להעביר לבוררות מחלוקת בדבר גובה
6 שכרו של עובד, שכן זכות זו מקורה במשפט האזרחי להבדיל ממשפט העבודה המגן (בגץ
7 289/79 ד"ר נ' בית הדין הארצי לעבודה (29.5.80); עע 234/08 מועצה דתית מרום
8 הגליל נ' הרב דוד אלבו (16.8.09)). עוד הודגש כי כשהסכסוך בין צדדים, שהתקיימו
9 ביניהם יחסי עבודה, כולל הן רכיבים ברי בוררות והן רכיבים שאינם ברי בוררות, באופן
10 המחייב לכאורה את פיצול ההתדיינות, הרי שלעיתים עשוי הדבר לשמש כ"טעם מיוחד"
11 שלא לעכב את ההליכים בכללותם, על פי סעיף 5(ג) לחוק הבוררות. עם זאת, במקרים
12 שבהם ברור כי העיקר (ולא הטפל) במחלוקת שבין הצדדים הוא בר בוררות, הרי שיש לעכב
13 את ההליכים (עניין ד"ר, בסעיף 7 לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) אהרן ברק)).

14
15 ולבסוף, חשוב לציין את ייחודו וחיבותו של מנגנון יישוב הסכסוכים בענף
16 היהלומים, מכוחו מבוקש עיכוב ההליכים בתיק שלפנינו, נוכח החשיבות המיוחדת הקיימת
17 לבירור סכסוכים בין יהלומנים על ידי בוררים הבקיאים בנורמות הרלוונטיות. בהחלטה
18 שניתנה לאחרונה (רע"א 5184/17 בראשית יהלומים בע"מ נ' נמדר (17.9.17)) עמד על
19 כך כב' השופט ניל הנדל:

20
21 "... ענייננו בענף היהלומים, המאופיין בכללי התנהגות ויישוב
22 סכסוכים ייחודיים. כך, למשל, מבוסס המסחר בתחום על אמון הדדי
23 – ועסקאות נחתמות בו בתקיעת כף ובאמירת 'מזל וברכה', חלף
24 התנהלות פורמלית....

25
26 הייחודיות של המסחר ביהלומים הביאה לכינון מוסד הבוררות של
27 הבורסה ליהלומים, במטרה לרכז את הסכסוכים בענף זה תחת קורת
28 גג אחת, ולאפשר בירור יעיל שלהם בידי בוררים הבקיאים בנורמות
29 הרלוונטיות. תקנון הבורסה 'כמוהו כחווה' מחייב בין הבורסה
30 לחבריה ובין החברים לבין עצמם... תקנון זה מורה כי סכסוכים בין
31 חברי הבורסה לבין עצמם יתבררו באמצעות בוררות".

32
33 יישום ההלכות על המקרה שלפנינו

34
35 7. יישום ההלכות הפסוקות על המקרה שלפנינו מוביל למסקנה ברורה לפיה יש לעכב
36 את ההליכים בתיק זה בכללותם, כשעיקר המחלוקת בין הצדדים יועבר, כבקשת הנתבעים,

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 11655-02-17

1 להכרעת המוסד לבוררות של הבורסה. החלק הקטן יחסית מגדר המחלוקת שיוותר, הנוגע
2 לזכויות קוגנטיות ועל כן לא ניתן להעבירו לבוררות, יעוכב אף הוא עד להשלמת הליכי
3 הבוררות לגבי עיקר המחלוקת. להלן נפרט כיצד הגענו למסקנה זו:
4
5 ראשית הליך בוררות בין הצדדים, בגידורו מבקשים הנתבעים מהמוסד לבוררות
6 לבצע התחשבנות כוללת בין הצדדים, כבר נפתח, למעלה משנה קודם לפתיחת ההליכים
7 בתיק שלפנינו. התובע אמנם כפר בפנינו בסמכות המוסד לבוררות לדון בתביעה כפי
8 שהוגשה לבורר, אך מעיון בטענותיו עולה במובהק שגם לשיטתו חלק משמעותי מהסכסוך
9 בין הצדדים אינו מצוי בסמכותו של בית דין זה. זאת, שכן גם לשיטת התובע – ולא רק
10 לשיטת הנתבעים – קיימות בין הצדדים מחלוקות בסכומים כספיים גבוהים, הנובעות
11 ממעמדו הנטען של התובע כשותף של גנץ, ושיש לדון בהן במסגרת בוררות, ומכל מקום
12 לא בבית דין זה (ראו בפירוט בסעיפים 34 עד 40 לכתב התביעה, וכן בסעיף 43 לתגובת
13 התובע לבקשה לעיכוב הליכים);
14
15 שנית אשר לאותו חלק של הסכסוך שהתובע מבקש שיתברר בפנינו וטוען שהוא
16 בסמכותנו – מעיון בכתב התביעה על רכיביו השונים עולה שהוא מסתכם לסך של כ- 14.3
17 מיליון ₪. מתוך סך זה, החלק הארי, של כ- 11.4 מיליון ₪ (קרוב ל- 80% מהסך הכולל
18 הנתבע), הינו תביעה המוגדרת על ידי התובע כתביעה להפרשי שכר, בעיקר לתשלום
19 הפרשי "שכר קבלני" כהגדרתו. כפי שהסברנו קודם לכן, על פי ההלכה הפסוקה, אין מניעה
20 להעביר לבוררות תביעה לשכר עבודה חוזי. זאת להבדיל, למשל, מתביעה לשכר מינימום.
21 שהינה תביעה לזכות קוגנטית;
22
23 שלישית שני הצדדים מסכימים על כך שהתקיימו בין הצדדים יחסי עבודה, בנוסף
24 ליחסי שותפות, כשאף במסגרת התביעה שהוגשה למוסד לבוררות ציינו הנתבעים את דבר
25 קיומה של מערכת יחסי העבודה בין הצדדים (סעיף 5 לכתב הבוררות). מכאן שאין מדובר
26 במחלוקת על עצם קיומם של יחסי עבודה בין הצדדים – שעל פי ההלכה שאותה הבאנו
27 קודם לכן אין להעבירה לבוררות – אלא במחלוקת על גובהו של שכר העבודה המגיע
28 (כשכאמור, לטענת הנתבעים, ממילא לא מדובר במחלוקת על שכר עבודה אלא במחלוקת
29 על אופן חלוקת רווחי השותפות, או על אופן השתתפות הצדדים בהוצאות השותפות);
30
31 רביעית התובע בכתב בתביעתו עתר להרמת מסך ולחיובו של גנץ במה שהחברה
32 נותרה חייבת לו כעובד. זאת, שכן לטענתו גנץ נקט ב"תעלולים חשבונאיים נפסדים שכל

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 11655-02-17

מטרתם הייתה לנפח באופן מלאכותי ופיקטיבי את הוצאות השותפות" וזאת במטרה
"להקטין את זכותו לשכר קבלני מהנתבעת" (סעיף 39 לכתב התביעה). בכך גילה גם התובע
עצמו את דעתו בדבר הקשר האינהרנטי שקיים בין המחלוקת בין הצדדים ביחס לאופן
פירוק השותפות, שאין מחלוקת שמקומן בבוררות, לבין המחלוקת ביחס לזכותו הנטענת,
והמוכחשת בתוקף על ידי הנתבעים, ל"שכר עבודה קבלני";

חמישית צודק התובע בטענותיו שרכיבי התביעה לפיצויי פיטורים ולפיצוי על
פיטורים שלא כדין הם רכיבים קוגנטיים, וככאלה לא ניתן להעבירם לבוררות. הוא הדין
אף ביחס לטענות התובע כי הוא זכאי, מכוח ההסכם הקיבוצי בענף היהלומים, לפיצוי על
אי ביצוע הפרשות לתגמולים ולקרן השתלמות. עם זאת, בהינתן שמחלוקת אלה מהוות
חלק קטן בלבד (כ- 20% מהסך הכולל הנתבע על ידי התובע), הנכון לדעתנו הוא לעכב
את ההליכים גם ביחס אליהם, בהינתן הליך הבוררות התלוי ועומד, תוך שמירה על זכותו
של התובע לחדש את ההתדיינות לגביהם עם סיום הליכי הבוררות (ראו והשוו: ת"א
10500-12-14 חביף נ' מטולתא (5.11.15, כב' השופטת רות רונן));

ולבסוף התובע ביקש בטענותיו להסתמך על פסק דינו של בית הדין הארצי בעניין
יהלומי מסיקה (עע 73/08 יהלומי מסיקה נ' עראקי (14.9.09)), אלא שבאותו המקרה
דובר בתביעה של מי שהועסקה כפקידה בבורסה, שעיקרה עסק בזכויות קוגנטיות נטענות
לפיצויי פיטורים ודמי חופשה שנתית. אשר ליתר רכיבי התביעה באותו המקרה, נקבע שאין
מקום לפצל את ההתדיינות ולהעביר לבוררות רכיבי תביעה קטנים נוספים – כמו דמי
נסיעות ודמי אש"ל – מטעמי יעילות ועל מנת למנוע את פיצול ההתדיינות שעסקה בעיקרה
באותן שאלות עובדתיות. זאת בשונה לחלוטין מהמקרה שלפנינו, שבו עיקר המחלוקת
שבין הצדדים אינה נוגעת לזכויות קוגנטיות.

8. בטרם נחתום נבהיר, שנוכח המסקנה אליה הגענו, לפיה יש מקום לעיכוב ההליכים
בכללותם, אין צורך שנכריע בטענת הנתבעים בדבר כך שטעם נוסף לעיכוב ההליכים בתיק
היא קיומו של מנגנון הבוררות באמצעות ועדה פריטטית הקבוע בהסכם הקיבוצי בענף
היהלומים. ככל שיבקש התובע לחדש את ההליכים בתיק זה, לאחר סיום ההליכים בפני
המוסד לבוררות, תינתן הכרעה משלימה במחלוקת זו.

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

סע"ש 11655-02-17

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10

סוף דבר

9. הבקשה לעיכוב הליכים מתקבלת, הכל כמפורט וכמוסבר בהחלטה זו.

10. התובע ישלם לנתבעים הוצאות ושכר טרחה בבקשה זו, בסך כולל של 10,000 ₪.

ניתנה היום, י"ט חשוון תשע"ח, (08 נובמבר 2017), בהעדר הצדדים.

מר רן ורדי,

דורי ספיבק, שופט

גב' לאה חלה,

נציג ציבור מעסיקים

אב"ד

נציגת ציבור עובדים

11